

Terug in de Tour van 1971

Worstenhelmen en wollen tricots.

Wielerpeljes en leren pedaalriempjes. Het retrokoersen is in opkomst. De Top Cauberg Challenge hield gisteren een speciale tocht voor fietsen van minstens een kwart eeuw oud. Zweten en afzien.

De start in het 'Belgische straatje'. Links voor Jan Aarts, daar achter Ger Harings. FOTOLUC LOODER

VALKENBURG
DOOR VIKKIE BARTH HOLOMEUS

Voor even voelt het alsof hij terug is in zijn glorie-dagen. De tijd dat hij drie keer een etappe in de Vuelta won, zijn deelname aan de Tour de France in 1971. Oud-wielersprof Ger Harings (70) voelt zich uiterst comfortabel in het zwart-oranje wollen tricoot van zijn Goudsmit-Hoff ploeg, een worstenhelm op zijn hoofd. „Dit is heerlijk; de entourage, de sfeer. Gewone trintochten kun je iedere week rijden, maar dit!” Tijdens de Top Cauberg Challenge werd gisteren een speciale retrokoers gehouden die alleen gereden mocht worden op fietsen van voor 1987. Organisator Jan Aarts heeft er zin in. Hij draagt zijn gele tricoot uit 1981, het jaar dat hij kampioen werd bij De Ster in Geleen. „Het retrogebeuren is helemaal in opkomst. We hebben geprobeerd hier een

'Belgisch straatje' te maken, de sfeer zoals vroeger in België de koersen werden verreden. Een boerenkar bij de finish met drie stoelen uit het café erop voor de jury en rijden maar!”

Bij de start pronkt een reeks historische fietsen van fameuze wielersfabrikanten als Guerciotti en Libertas in heftige vintage kleuren. Aarts: „Ze worden steeds wilder, de prijzen gaan de lucht in. Voor een Cios Torino betaal je al gauw 2000 à 3000 euro.” Geen klikpedalen, maar leren riempjes. Geen automatische versnelling, maar gepiel met hendeltjes. Geen aerodynamisch tijdritstuur maar een gekromde Cinelli, omwonden met katoenen lint. Aarts' eigen fiets is letterlijk een stalen ros. Een Alan waarvan de merknaam helemaal afgesleten is. „Weet je hoe dat komt?” Hij licht en gooit het frame over zijn schouder. „Helemaal afgesleten door het dragen. Vroeger reed je namelijk - net als vandaag - heel veel op onverhar-

Deze fiets ziet er niet uit, maar heeft zo veel geschiedenis! Wim de Waal vloog op het grootste verzet de Cauberg op. Ik red het op het kleinste tandje nog niet.

Theo Evers

de wegen. Dit is pas echt fietsen, afzien. Deze fietsen lopen niet zo lekker als die moderne dingen. Dat is de charme ervan.”

Theo Evers uit Alkmaar draagt een rood wollen truitje „met een heel kort ritsie. Daar heb je dus weinig aan als je het warm krijgt. Maar het afzien is de lol. Een echte retrofiets heeft een beperkt verzet. Ik heb zes versnellingen, tegenwoordig rijden ze met 26. Naar beneden isgenieten, maar omhoog is kei hard werken.” Evers is een fietsmaker „met een uit de hand gelopen hobby”. Hij heeft een verzameling retrofietsen, koestert zijn rode Raleigh die van wielersprof Wim de Waal is geweest. Diens naam is in de jaren zeventig met witte verf in kleine letters op het frame gezet, onderop staan de initialen WW gegraveerd. „Deze fiets ziet er niet uit, maar heeft zo veel geschiedenis! Wim de Waal vloog op het grootste verzet de Cauberg op. Ik red het op het kleinste tandje nog niet.”